

הסתדרות, יצחק בן-אהרון, תמך בתביעתה של סיעת העולם הזה — כוח חדש. ההצעה בה תמך המוכ"ל: דרישת הסייג על בועדה הפועל להשעות את אברהם עופר מתפקידו כמנכ"ל שיוכו'עובדים, לאחר שנבחר לתפקיד ראש מטה הבחירות של המערך.

אולם ראש סיעת המערך בוועדה הפועל, מזכיר מועצת פועלי ת"א—יפו ואיש הגוש אורי אלפרט, איים בצעדים חריפים של מפא"י נגד בן-אהרון, אם אכן יביא להשעייתו של עופר.

איך נחלצים? אלא שבתחומים אחרים, היו היחסים בין בן-אהרון לסיעה האופוזיציונית פחות הרמוניים. בימים אלה, נערכות התרוצצויות קדחתניות ב"צמרת ההסתדרות, בעקבות תלונה של הסיעה לוועדת הביקורת המרכזית נגד נוהלי אישור-התקציב ואי-הבהאת מאזני חברת העובדים לדיון בוועדה הפועל.

מאז הוגשה התלונה בנובמבר, לא כונסה עדיין ועדת הביקורת: ה"יו"ר שלה, ברוך אזניה, עסוק בהתייעצויות אינסופיות עם בן-אהרון ועוזריו, בניסיון למצוא דרך להיחלץ מהדרישה.

אולם זמנם הולך ונגמר: אם לא יובא הנושא לדיון בחודש זה, צפויה פנייה מגד הסיעה לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב.

איפה הכסף? מה שהדאיג למעשה את הבוסים של ההסתדרות, היה החשש שייאלצו לגלות ברבים, סוף סוף, מה בדיוק הם עושים בכספי ההסתדרות.

יהיה זה לאחר שפעילותה של הסיעה גרמה לכך, שבפסגה הראשונה ב-52 שנות קיומה של ההסתדרות, דן הוועדה הפועל בתקציב בתקופה המוקצבת לכך על-ידי התקנון — ולא באיחור של שבועות וחודשים אחדים, אולם הדיון — שהתקיים אחרי שהסיעה איימה בפעולות חוקיות נגד הוועדה המרכזית — נערך בסמליות גרידא, תוך שעתים וחצי, כשבסופו אישר רו חברי העבודה ומפ"ם תקציב של 85 מיליון ל"י, ועוד 13 מיליון ל"י, למטרות שונות.

לא היה זה תקציב ההסתדרות, שנידון בוועדה הפועל כמושבו האחרון, תקפה מיד סיעת העולם הזה בתלונה למוסדות הביקורת של ההסתדרות, הוועדה המרכזית הביאה לדיון חלק עשירי בלבד מתוך תקציב ההוצאות וההכנסות הכולל של ההסתדרות.

בניגוד לחוקת ההסתדרות, נהגו חברי סים ההסתדרותיים לפצל את הדיון בתקציבים השונים בכל מוסד הסתדרותי לחוד. התביעה לדון בתקציב השלד במוסד העל-יון של ההסתדרות — ממש כשם שתקציב

סוף-סוף אפשר היה לראות דרמה של ממש בטלוויזיה הישראלית. לא על המסך כמובן, כי תיאטרון שידורי ישראלי לא יעלה מחזות מתח מעין זה ש"התחולל בשבוע שעבר בלש"כנו של מנכ"ל רשות השידור בבניין הטלוויזיה בתל-אביב. וחבל, כי צופי הטלוויזיה הישראלית היו ודאי משתעשעים מהמחזה הרבה יותר מאשר מ"סדרת הגומלין, למשל, או מ"תוכנית יום השישי".

מזה כשבועיים מפרסם יאיר קוטלר, כתב-כוכב של היומון הארץ, סדרת כתבות על הטל-וויזיה הישראלית. הסדרה, ה"מבוססת על עבודת מחקר ו"ראיון עניפה, חושפת במרוכז את כל מהדליה, ביוזנותיה וכשלונותיה של הטלוויזיה הישראלית. מתחילתה ועד ה"יום.

לצורך הכנת הסדרה, נפגש קוטלר, לשעבר העורך האחראי של הארץ, מיספר פעמים גם עם מנכ"ל רשות השידור שמר אל אלמוג, המשמש לאחרונה מטרה עיקרית לחיצי הביקורת הנוריים לעבר הטלוויזיה. בכל פעם ביקש קוטלר תגובות חדשות אלמוג על עובדות ופרטים נוספים שהתגלו לו במהלך חקירתו.

בפגישתם האחרונה, שנערכה

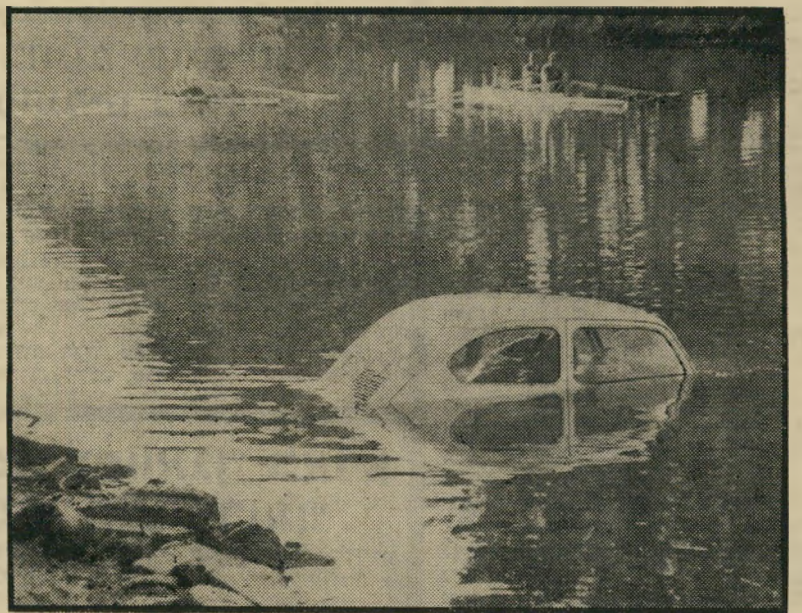
המדינה נידון בכנסת, ולא בהנהלות המשרדים השונים — גרמה להם דאגה עמוקה. שהלכה והעמיקה בימים אלה.

סטודנטים

מגו הציונות

שלטון גח"ל באוניברסיטת ת"א מאופיין עדידי

תמונת השבוע

השייטים הנאמנים לירוקו, הופתעו לגלות ביום השישי האחרון, כי מתוך המים הדלוקים של הנחל, לא הרחק מגשר הירוקו מול שיכון בבלי בתל-אביב, מבצבץ גגה של מכונית. כבאי תל-אביב שהוזנקו למקום, מיהרו למשוך את המכונית מהמים. הסתבר כי לא היה זה טופה של תאונה. המכונית, מדגם פיאט 600, נקנתה שבוועים קודם לכן על-ידי מיכאל לוקר, 21, סמל בשרות סדיר בצה"ל, במחיר של 3000 ל"י. ביום השישי בבוקר, כאשר יצא מיכאל מביתו כדי לנסוע לבטיסו, גילה כי המכונית נעלמה. הגנבים האל-מונים, שהשתמשו במכונית בלילה, לא הסתפקו בגניבה, הטביעו את המכונית בירוקו.

סוף סוף - דרמה אמנותית בטלוויזיה הישראלית:

תעלומת מאפרת המנכ"ל

קוטלר

אלמוג

רתיחה. הטונים בין השניים, כי פי שהעידו המוכירות מהחדר הסמוך, טיפסו עד לאוקטבות הגבוהות ביותר. ואז, לפתע, נפתחה דלת הדרו של המנכ"ל, ומהחדר פרץ מבוהל וחיוור ה"חוצה, יאיר קוטלר.

מה הבהיל את הכתב-כוכב הנוער?

מסתבר שבשיא הוויכוח שלה מנכ"ל רשות השידור את ידו אל המאפרה אשר על שולחנה, תפס אותה בכף ידו, הרימה ב"תנופה נמרצת ו... מכאן חלוקת הדיעות על מה שאירע.

קוטלר, כפי שסיפר אחר-כך ל"ידידיו, האמין כי המנכ"ל עו"מד להטיל בו את המאפרה, קפץ מכסאו ונמלט מהחדר. גירסת אלמוג, כפי שהיא מת"הלכת בין עובדי הטלוויזיה היא, שהוא בסך הכל רצה ל"הטיח את המאפרה בשולחן, מ"רוב זעם.

עובדי הטלוויזיה אף מספיקים לכך עדות מסייעת, טוענים כי זו דרכו של המנכ"ל מ"או מתמיד, לדפוק במאפרה כשעולה בו חמתו להשחית. על כל פנים, קוטלר לא קיבל את תנופת ידו של אלמוג עם ה"מאפרה בצורה כזו. מה שברור הוא שהראיון הסתיים בצורה מאוד לא שיגרתית, ורק בנס מעט את ה"ערכות המישרה.

חית בתקציב הקיים, איך אתה מרשה לעצמך לאכול ארוחות פאר בעשרות לירות על חש"בון רשות השידור?

אלמוג האדים מכעס, בלע את הרוק שבפיו והכחיש בתצי"פה כי הוא סועד על חשבון רשות השידור. אבל קוטלר לא התרשם מכך. הוא הוציא מת"קו צילומי העתקים של קבלות, שניתנו לאלמוג במסעדות פאר שונות, בהם סעד על חשבון רשות השידור. בין העתקים היו קבלות על ארוחות בסכום מים של 80 ל"י הארוחה וסכום מים דומים.

בנקודה זו הגיע הראיון של קוטלר עם המנכ"ל לנקודת

בבית הטלוויזיה בתל-אביב, כבר היו היחסים בין השניים מתוחים למדי, שכן היה זה ב"עיקבות פירסום כמה מכתבו"תיו של קוטלר, אבל קוטלר, הידוע כמראיין שאינו חס ביו"תר על מרואייניו, שמר באמ"תחתו עוד הפתעה נוספת אחת עבור אלמוג.

תחילה ביקש קוטלר לשמוע מאלמוג בכמה מסתכם הגרעון המצטבר של הטלוויזיה מאז הפעלתה. כאשר סיכם אלמוג את הסכום המתבטא בכמה עשרות מיליוני ל"י, הציג לו קוטלר את שאלת-המחץ שלו: אם יש לטלוויזיה גרעון כה גדול, ואם אינך יכול להפעיל את הטלוויזיה במתכונת הנוכ"י

שזירתן הגסה של זכויות המיעוט

קואליציה מזורה כזו עוד לא נראתה בארץ: המערך, העולם הזה — כוח חדש, ושי"ח חברו יחד, במטרה: להפיל את שלטון אנשי גח"ל באגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב.

למעשה, מתארגנת ההתקוממות נגד השלטון הנוכחי של גח"ל. יו"ר האגודה הקודם, פורטנוב, היה גם הוא איש גח"ל, אולם הנהגתו התקבלה ברצון על-ידי הכל. הסיבה: פורטנוב ראה את תפקידו בדאגה לסטודנטים, לא בקבלת הוראות מוצדות זאב. לא חשבתו שהתפקיד שלי הוא לספוג צעקות באמצע הלילה, בבית, בנוכחות אשתי וילדי, מאנשי ה"מפלגה", גילה.

התוצאה: הוא הודח, ובמקומו התיישב על כיסאו היו"ר הנוכחי, יצחק (תולי) סגל.

מתיר ל"י, תולי, 39 ואב לארבעה, הכניס סיגנון חדש לקמפוס. כאשר הופיע הרמטכ"ל בכנס סגור בפני הסטודנטים, סירב תולי לחלק כרטיסי-כניסה לחברי שי"ח. רק לאחר מהומה שהגיעה כמעט לידו תיגרה, נסוג בו.

תולי אינו כוש במעשיו. האגודה, ו"תקנונה, הם אמנם אפולייטיים, אולם תולתי פרשנות מצידו למשמעותה של נייטרליות פוליטית: "האגודה היא אמנם לא פוליטית, אבל ציונית", הסביר, "משום כך, מותר לי להתנגד לפעילות א-ציונית בקמפוס".

בזאת גם הסביר את העובדה שהירשה לעצמו לכתוב בתואר, פשיסטים' את שני הסטודנטים שנעצרו, לאחר שסירבו לשרת בשטחים הכבושים.

פעילות ברובה. תולי, שנוסף להיותו סטודנט הוא גם איש-עסקים מוצלח — יש לו, פרט למשכורת היו"ר, המגיעה 700 ל"י לחודש, ו-140 ל"י הוצאות, גם הכנסה נכבדה משותפותו ב-300 תח"נות טוטו ברחבי הארץ — גילה פעילות ברובה גם בתחומים אחרים. לדברי אחד מחבריו ועד האגודה, שאינו מוסיף ל"קליקה השלטת, הרי 80 אחוז מהמכרזים בשנה האחרונה נפלו בידיהם של סטודנטים חברי גח"ל.

עסקים

סרטים בחצי מחיר

ציווד חריש שהוכא לארץ מאפשר לייצר סרט בהצני ממחירו עד עתה

הגאות הכלכלית בכל ענפי המשק הישראלי ב-1972, לא פסחה גם על תעשיית הקולנוע הישראלית. למרות שרק סרטים ישראליים בודדים כיסו בארץ את הוצאות הפקתם, ועוד מעטים מהם הביאו רווחים נאים למשקיעים, הוטרטו השנה בארץ יו"תר סרטים מאשר בכל שנה קודמת. רבים מהמשקיעים הפסידו את כספם. הסתבר כי כל אחד מהסרטים הישראליים שהוקרן בארץ ב-1972 הכניס בממוצע 200 אלף לירות, בעוד שההשקעה הממוצעת בסרט ישראלי היתה כ-600 אלף ל"י, דהיינו — הפסד של 400 אלף ל"י בממוצע לסרט. אבל הממוצע אינו נותן תמונה שלמה. שכן סיכוי להרוויח בסרט ישראלי אחד סכום המתקרב לחצי מיליון ל"י (כשם שהרוויחו, המשקיעים בנורית למ"של) מאפיל על סרטים שהמשקיעים בהם לא הצליחו להחזיר לעצמם אפילו עשירית מסכום ההשקעה.

דומה כי מאזן זה עלול היה להרתיע את המשקיעים בענף, אולם המציאות היא שונה: הן בגלל ההקלות המפליגות במימון ובמס"הכנסה הניתנות למפיקי הסרטים והן בגלל סיכויי הרווחים הבלתי צפויים. זוהי הסיבה, שלמרות ההפסדים במרבית הסרטים שהופקו החליטו לאחרונה אולפני ההסרטה הרצל'יה, להשקיע 2.6 מיליון ל"י ברכישת ציוד חדש להסרטה.

קו הקסם. החלטתם של אולפני הרצל'יה להשקיע מיליונים תקל על הפסדיהם בעתיד של משקיעים — ואולי אף תאפשר להם לזנק מעבר לקו-הקסם בין הפסד לרווח. שכן בעזרת הציוד החדש, ניתן יהיה להפיק סרט, ל"י הערכת יצחק קול, מנהל האולפנים, ב-300 אלף ל"י בלבד. הציוד החדש פותח בארצות-הברית בעקבות הצורך לצלם ולהעביר סרטים מן הירח. בשיטה החדשה אפשר לצלם סרטים רגילים בשיטת הוידאו-טריפ. שיטה זו היתה טובה עד כה רק לרסטי (המשך בעמוד 16)